

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 24 augustus 2020
(OR. en)

10202/20

**Interinstitutioneel dossier:
2020/0212 (NLE)**

**ECOFIN 718
FIN 534
UEM 259**

BEGELEIDENDE NOTA

van:	mevrouw Ilze JUHANSONE, secretaris-generaal van de Europese Commissie
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2020) 449 final
Betreft:	Voorstel voor een UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD tot toekenning van tijdelijke steun op grond van Verordening (EU) 2020/672 van de Raad aan Griekenland om het risico op werkloosheid in een noodtoestand als gevolg van de COVID-19-uitbraak te beperken

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2020) 449 final.

Bijlage: COM(2020) 449 final

Brussel, 24.8.2020
COM(2020) 449 final

2020/0212 (NLE)

Voorstel voor een

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

tot toekenning van tijdelijke steun op grond van Verordening (EU) 2020/672 van de Raad aan Griekenland om het risico op werkloosheid in een noodtoestand als gevolg van de COVID-19-uitbraak te beperken

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

In Verordening (EU) 2020/672 van de Raad (“SURE-verordening”) is het rechtskader vastgesteld waarbinnen de Unie aan een lidstaat die een ernstige economische verstoring ondervindt of dreigt te ondervinden als gevolg van de COVID-19-uitbraak, financiële bijstand kan verlenen. Steun in het kader van SURE dient voor het financieren van hoofdzakelijk werktijdverkortingsregelingen of soortgelijke maatregelen ter bescherming van werknemers en zelfstandigen, en zodoende voor het verminderen van werkloosheid en inkomensverlies, alsook, in aanvulling daarop, voor de financiering van sommige maatregelen op gezondheidsgebied, met name op de werkplek.

Op 6 augustus 2020 heeft Griekenland de Unie om financiële bijstand op grond van de SURE-verordening verzocht. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van de SURE-verordening heeft de Commissie de Griekse autoriteiten geraadpleegd om de plotse en sterke stijging te verifiëren van de werkelijke en geplande uitgaven die rechtstreeks verband houden met a) de bijzondere uitkering voor werknemers in de particuliere sector van wie de arbeidscontracten wegens de crisis waren opgeschort, b) de kosten van hun socialezekerheidsdekking tijdens de opschortingsperiode, c) de bijzondere uitkering voor zelfstandige beroepsbeoefenaren, d) de regeling werktijdverkorting, en e) de werkgeverspremies voor werknemers in seizoensgebonden ondernemingen in de tertiaire sector, als gevolg van de COVID-19-pandemie. Meer bepaald:

- (1) een bijzondere uitkering voor werknemers in de particuliere sector van wie de arbeidscontracten zijn opgeschort. Die maatregel moet de werkgelegenheid beschermen in ondernemingen die hun activiteiten stopzetten op last van de overheid of die behoren tot economische sectoren die zwaar door de COVID-19-uitbraak zijn getroffen. Daarbij gaat het om een bijzondere maandelijkse uitkering van 543 EUR voor werknemers van wie de arbeidscontracten vanaf medio maart 2020 zijn opgeschort. Voorwaarde om voor de regeling in aanmerking te komen, is dat de werkgever hetzelfde aantal werknemers behoudt (d.w.z. net dezelfde werknemers) voor een periode die gelijk is aan de periode waarin het arbeidscontract was opgeschort;
- (2) de autoriteiten hebben daarnaast de financiering door de overheid ingevoerd van de socialezekerheidsdekking van werknemers die de in punt a) bedoelde bijzondere uitkering ontvangen. Voorwaarde om voor de regeling in aanmerking te komen, is dat de werkgever hetzelfde aantal werknemers behoudt (d.w.z. net dezelfde werknemers) voor een periode die gelijk is aan de periode waarin het arbeidscontract was opgeschort;
- (3) een bijzondere uitkering voor zelfstandige beroepsbeoefenaren. De maatregel betreft een eenmalige bijzondere uitkering van 600 EUR die in april of juni 2020 is verstrekt aan zelfstandige beroepsbeoefenaren (economen, accountants, ingenieurs, advocaten, medici, docenten en onderzoekers);
- (4) een regeling werktijdverkorting die van 15 juni 2020 tot en met 15 oktober 2020 van toepassing is in alle ondernemingen, met uitzondering van de luchtvaartsector waar een verlenging tot en met eind 2020 mogelijk is. Ondernemingen komen in aanmerking wanneer zij hun omzet met ten minste 20 % hebben zien dalen. In het kader van de maatregel mag de wekelijkse arbeidsduur van werknemers met

maximaal 50 % worden verminderd, op voorwaarde dat het dienstverband behouden blijft. Voor de periode van 15 juni 2020 tot en met 30 juni 2020 dekt de overheid 60 % van het netto-inkomen van de werknemer en 60 % van de werkgeverspremie voor de niet-gewerkte uren. Vanaf 1 juli 2020 dekt de overheid 100 % van de werkgevers- en werknemerspremies voor de niet-gewerkte uren, plus 60 % van het netto-inkomen van werknemers voor niet-gewerkte uren;

- (5) de financiering door de overheid van werkgeverspremies voor werknemers in seizoensgebonden ondernemingen. De maatregel is gericht op seizoensgebonden ondernemingen in de tertiaire sector, met name bedrijven waarvan de omzet, op basis van de gegevens over 2019, voor 50 % geconcentreerd is in het derde kwartaal van het jaar. De maatregel dient om de werkgeverspremies in de maanden juli, augustus en september 2020 te financieren, op voorwaarde dat ondernemingen hetzelfde aantal werknemers behouden als zij per 30 juni 2020 hadden.

Griekenland heeft de Commissie de nodige informatie verschaft.

Rekening houdende met het beschikbare bewijsmateriaal stelt de Commissie de Raad voor om een uitvoeringsbesluit vast te stellen waarbij op grond van de SURE-verordening ten behoeve van de bovengenoemde maatregelen financiële bijstand aan Griekenland wordt verleend.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Het voorliggende voorstel is volledig verenigbaar met Verordening (EU) 2020/672 van de Raad, op grond waarvan het voorstel wordt gedaan.

Dit voorstel vormt een aanvulling op een ander wetgevingsinstrument van de Unie om steun te verlenen aan lidstaten in noodsituaties, namelijk Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (“Verordening (EG) nr. 2012/2002”). Op 30 maart is Verordening (EU) 2020/461 van het Europees Parlement en de Raad vastgesteld; bij die verordening wordt het toepassingsgebied van het bovengenoemde instrument uitgebreid tot grote volksgezondheids crises en wordt bepaald welke specifieke acties in aanmerking komen voor financiering.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het voorstel maakt deel uit van een reeks maatregelen die zijn genomen in respons op de huidige COVID-19-pandemie, zoals het corona-investeringsinitiatief, en vormt een aanvulling op andere instrumenten die de werkgelegenheid ondersteunen, zoals het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI)/InvestEU. Aangezien dit instrument gebruik maakt van het opnemen en verstrekken van leningen om de lidstaten in dit specifieke geval van de COVID-19-uitbraak te ondersteunen, fungeert dit voorstel als tweede verdedigingslinie voor de financiering van regelingen voor werktijdverkorting en soortgelijke maatregelen, die banen en dus ook werknemers en zelfstandigen helpen te beschermen tegen het risico van werkloosheid.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag voor dit instrument is Verordening (EU) 2020/672 van de Raad.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel komt er na een verzoek van een lidstaat en is een blijk van Europese solidariteit, doordat financiële bijstand van de Unie in de vorm van tijdelijke leningen wordt verstrekt aan

een lidstaat die zwaar door de COVID-19-uitbraak wordt getroffen. Deze financiële bijstand vormt een tweede verdedigingslinie voor een overheid die wordt geconfronteerd met een tijdelijke toename van de overheidsuitgaven voor werktijdverkortingsregelingen en soortgelijke maatregelen om banen te beschermen, en dus ook om werknemers en zelfstandigen te beschermen tegen het risico op werkloosheid en inkomstenverlies.

Deze steun helpt de getroffen bevolking en draagt bij tot het beperken van de directe maatschappelijke en economische gevolgen van de COVID-19-crisis.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. Het gaat niet verder dan wat nodig is om de met het instrument beoogde doelstellingen te verwezenlijken.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Het voorstel moest dringend worden voorbereid zodat het tijdig kan worden aangenomen door de Raad. Daardoor kon geen raadpleging van de belanghebbenden worden uitgevoerd.

- **Effectbeoordeling**

Gezien de urgentie van het voorstel heeft geen effectbeoordeling plaatsgevonden.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De Commissie moet leningen op de financiële markten kunnen aangaan en deze vervolgens kunnen gebruiken om zelf leningen te verstrekken aan de lidstaten die financiële bijstand vragen in het kader van het SURE-instrument.

Naast de garanties van de lidstaten worden ook andere waarborgen in het systeem ingebouwd om de financiële soliditeit van de regeling te garanderen:

- een strikte en conservatieve benadering van financieel beheer;
- een leningenportefeuille die zodanig is opgebouwd dat het concentratierisico, het jaarlijkse risico en de buitensporige blootstelling aan risico's van individuele lidstaten beperkt blijven en die er tegelijkertijd voor zorgt dat voldoende middelen kunnen worden toegekend aan de meest behoeftige lidstaten; en
- de mogelijkheid om schulden door te rollen.

Voorstel voor een

UITVOERINGSBESLUIT VAN DE RAAD

tot toekenning van tijdelijke steun op grond van Verordening (EU) 2020/672 van de Raad aan Griekenland om het risico op werkloosheid in een noodtoestand als gevolg van de COVID-19-uitbraak te beperken

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2020/672 van de Raad van 19 mei 2020 betreffende de instelling van een Europees instrument voor tijdelijke steun om het risico op werkloosheid te beperken in een noodtoestand (SURE) als gevolg van de COVID-19-uitbraak¹, en met name artikel 6, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 6 augustus 2020 heeft Griekenland de Unie om financiële bijstand verzocht als aanvulling op zijn nationale inspanningen om aan de gevolgen van de COVID-19-uitbraak en de sociaal-economische gevolgen daarvan voor werknemers het hoofd te bieden.
- (2) De COVID-19-uitbraak en de buitengewone maatregelen die Griekenland heeft getroffen om de uitbraak en de sociaal-economische en gezondheidseffecten daarvan in te perken, zullen naar verwachting een dramatisch effect op de overheidsfinanciën hebben. Volgens de voorjaarsprognose 2020 van de Commissie zou Griekenland tegen het einde van 2020 een overheidstekort van 6,4 % van het bruto binnenlands product (bbp) en een schuld van 196,4 % van het bbp hebben. Volgens de tussentijdse zomerprognose 2020 van de Commissie zou het bbp van Griekenland in 2020 met 9 % krimpen.
- (3) Door de COVID-19-uitbraak is een aanzienlijk deel van de beroepsbevolking in Griekenland inactief geworden. Een en ander heeft geresulteerd in een plotse en sterke stijging van de overheidsuitgaven van Griekenland ten behoeve van de bijzondere uitkering voor werknemers in de particuliere sector van wie de arbeidscontracten wegens de crisis waren opgeschort, de kosten van hun socialezekerheidsdekking tijdens de opschortingsperiode, de bijzondere uitkering voor zelfstandige beroepsbeoefenaren, de regeling werktijdverkorting, en de werkgeverspremies voor werknemers in seizoensgebonden ondernemingen in de tertiaire sector, zoals uiteengezet in de overwegingen 4 tot en met 8.
- (4) Meer bepaald is met de wetgevingshandeling van 14 maart 2020², waarvan sprake in het verzoek van Griekenland van 6 augustus 2020, een bijzondere uitkering ingevoerd

¹ PB L 159 van 20.5.2020, blz. 1.

² Wetgevingshandeling (IIII) van 14 maart 2020 (Staatscourant (ΦΕΚ) A' 64), bekrachtigd bij artikel 3 van wet nr. 4682/2020 (Staatscourant A' 76); ministeriële regeling (KYA) nr. 12998/232

voor werknemers in de particuliere sector van wie de arbeidscontracten zijn opgeschort. Die maatregel moet de werkgelegenheid beschermen in ondernemingen die hun activiteiten stopzetten op last van de overheid of die behoren tot economische sectoren die zwaar door de COVID-19-uitbraak zijn getroffen. Daarbij gaat het om een bijzondere maandelijkse uitkering van 543 EUR voor werknemers van wie de arbeidscontracten vanaf medio maart 2020 zijn opgeschort. Voorwaarde om voor de regeling in aanmerking te komen, is dat de werkgever hetzelfde aantal werknemers behoudt (d.w.z. net dezelfde werknemers) voor een periode die gelijk is aan de periode waarin het arbeidscontract was opgeschort.

- (5) De autoriteiten hebben daarnaast de financiering door de overheid ingevoerd van de socialezekerheidsdekking van werknemers die de in overweging 4 bedoelde bijzondere uitkering ontvangen. Voorwaarde om voor de regeling in aanmerking te komen, is dat de werkgever hetzelfde aantal werknemers behoudt (d.w.z. net dezelfde werknemers) voor een periode die gelijk is aan de periode waarin het arbeidscontract was opgeschort.
- (6) Met de wetgevingshandeling van 20 maart 2020³, waarvan sprake in het verzoek van Griekenland van 6 augustus 2020, is een bijzondere uitkering ingevoerd voor zelfstandige beroepsbeoefenaren. De maatregel betreft een eenmalige bijzondere uitkering van 600 EUR die in april of juni 2020 is verstrekt aan zelfstandige beroepsbeoefenaren (economen, accountants, ingenieurs, advocaten, medici, docenten en onderzoekers).
- (7) Een regeling werktijdverkorting die van 15 juni 2020 tot en met 15 oktober 2020 van toepassing is in alle ondernemingen, met uitzondering van de luchtvaartsector waar een verlenging tot en met eind 2020 mogelijk is, is ingevoerd op grond van wet nr. 4690/2020⁴, waarvan sprake in het verzoek van Griekenland van 6 augustus 2020. Ondernemingen komen in aanmerking wanneer zij hun omzet met ten minste 20 % hebben zien dalen. In het kader van de maatregel mag de wekelijkse arbeidsduur van werknemers met maximaal 50 % worden verminderd, op voorwaarde dat het dienstverband behouden blijft. Voor de periode van 15 juni 2020 tot en met 30 juni 2020 dekt de overheid 60 % van het netto-inkomen van de werknemer en 60 % van de werkgeverspremies voor de niet-gewerkte uren. Vanaf 1 juli 2020 dekt de overheid 100 % van de werkgevers- en werknemerspremies voor de niet-gewerkte uren, plus 60 % van het netto-inkomen van werknemers voor niet-gewerkte uren.
- (8) Ten slotte is met wet nr. 4714/2020⁵, waarvan sprake in het verzoek van Griekenland van 6 augustus 2020, de financiering door de overheid ingevoerd van werkgeverspremies voor werknemers in seizoensgebonden ondernemingen. De maatregel is gericht op seizoensgebonden ondernemingen in de tertiaire sector, met name bedrijven waarvan de omzet, op basis van de gegevens over 2019, voor 50 % geconcentreerd is in het derde kwartaal van het jaar. De maatregel dient om de

(Staatscourant B' 1078/28 maart 2020), ministeriële regeling nr. 16073/287/22 april 2020 (Staatscourant B' 1547/22 april 2020), ministeriële regeling nr. 17788/346/8 mei 2020 (Staatscourant B' 1779/10 mei 2020), en ministeriële regeling nr. 23102/477/2020 (Staatscourant B' 2268/13 juni 2020).

³ Wetgevingshandeling van 20 maart 2020 (Staatscourant A' 68), bekrachtigd bij artikel 1 van wet nr. 4683/2020 (Staatscourant A' 83).

⁴ Wet nr. 4690/2020 (Staatscourant A' 104) bekrachtigd door de artikelen 122 en 123 van wet nr. 4714/2020 (Staatscourant A' 148), ministeriële regeling nr. 23103/478 (Staatscourant B' 2274/14 juni 2020) en ministeriële regeling nr. 32085/1771.

⁵ Wet nr. 4714/2020 (Staatscourant A' 148), bekrachtigd bij ministeriële regeling nr. 32085/1771.

werkgeverspremies in de maanden juli, augustus en september 2020 te financieren, op voorwaarde dat ondernemingen hetzelfde aantal werknemers behouden als zij per 30 juni 2020 hadden.

- (9) Griekenland voldoet aan de voorwaarden van artikel 3 van Verordening (EU) 2020/672 om financiële bijstand te kunnen aanvragen. Griekenland heeft de Commissie het nodige bewijsmateriaal verschaft dat de werkelijke en geplande overheidsuitgaven sinds 1 februari 2020 met 2 728 000 000 EUR zijn gestegen als gevolg van de nationale maatregelen om de sociaal-economische gevolgen van de COVID-19-uitbraak het hoofd te bieden. Dit is een plotse en sterke stijging omdat het om nieuwe maatregelen gaat, die een aanzienlijk percentage van de ondernemingen en de beroepsbevolking in Griekenland betreffen.
- (10) De Commissie heeft, overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU) 2020/672, Griekenland geraadpleegd en heeft de plotse en sterke stijging geverifieerd van de werkelijke en geplande overheidsuitgaven die rechtstreeks verband houden met werktijdverkortingsregelingen en soortgelijke maatregelen waarvan sprake in het verzoek van 6 augustus 2020.
- (11) Daarom moet financiële bijstand worden verleend om Griekenland te helpen het hoofd te bieden aan de sociaal-economische gevolgen van de ernstige economische verstoring als gevolg van de COVID-19-uitbraak.
- (12) Dit besluit laat de uitkomst onverlet van eventuele procedures met betrekking tot verstoringen van de werking van de interne markt, met name op grond van de artikelen 107 en 108 VWEU. Het doet geen afbreuk aan het vereiste dat de lidstaten, overeenkomstig artikel 108 VWEU, de Commissie op de hoogte brengen van voorgenomen steunmaatregelen.
- (13) Griekenland moet de Commissie op regelmatige basis informeren over de tenuitvoerlegging van de geplande overheidsuitgaven, zodat de Commissie kan beoordelen in hoeverre Griekenland die uitgaven ten uitvoer heeft gelegd.
- (14) Bij het besluit om financiële bijstand te verlenen is rekening gehouden met bestaande en verwachte behoeften van Griekenland en met verzoeken om financiële bijstand op grond van Verordening (EU) 2020/672 die reeds door andere lidstaten zijn ingediend of gepland, met toepassing van de beginselen gelijke behandeling, solidariteit, evenredigheid en transparantie,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Griekenland voldoet aan de voorwaarden van artikel 3 van Verordening (EU) 2020/672.

Artikel 2

1. De Unie stelt Griekenland een lening van maximaal 2 728 000 000 EUR beschikbaar. De lening heeft een gemiddelde looptijd van ten hoogste 15 jaar.
2. De periode waarin de bij dit besluit verleende financiële bijstand beschikbaar is, bedraagt 18 maanden te rekenen vanaf de eerste dag na de inwerkingtreding van dit besluit.
3. De Commissie stelt de financiële bijstand van de Unie in maximaal acht tranches beschikbaar aan Griekenland. Een tranche kan in één of meer deeltranches worden

uitbetaald. De looptijden van de deeltranches in het kader van de eerste tranche kunnen langer zijn dan de in lid 1 genoemde maximale gemiddelde looptijd. In dergelijke gevallen worden de looptijden van verdere deeltranches zodanig vastgesteld dat de in lid 1 genoemde maximale gemiddelde looptijd in acht is genomen als alle tranches zijn uitbetaald.

4. De vrijgave van de eerste tranche hangt af van de inwerkingtreding van de in artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2020/672 bedoelde leningsovereenkomst.
5. Griekenland betaalt de in artikel 4 van Verordening (EU) 2020/672 bedoelde financieringskosten van de Unie voor elke tranche, vermeerderd met alle vergoedingen, kosten en uitgaven van de Unie die uit financiering voortvloeien.
6. De Commissie beslist over de omvang en de vrijgave van de tranches, alsmede over de omvang van de deeltranches.

Artikel 3

Griekenland mag de volgende maatregelen financieren:

- a) een bijzondere uitkering voor werknemers van wie de arbeidscontracten zijn opgeschort, zoals bepaald in artikel 13 van de wetgevingshandeling van 14 maart 2020;
- b) de socialezekerheidsdekking van werknemers in het kader van de in punt a) van dit artikel bedoelde maatregel, zoals bepaald in artikel 13 van de wetgevingshandeling van 14 maart 2020;
- c) een bijzondere uitkering voor zelfstandige beroepsbeoefenaren, zoals bepaald in artikel 8 van de wetgevingshandeling van 20 maart 2020;
- d) een regeling werktijdverkorting, zoals bepaald in artikel 31 van wet nr. 4690/2020;
- e) de werkgeverspremies voor werknemers in seizoensgebonden ondernemingen in de tertiaire sector, zoals bepaald in artikel 132 van wet nr. 4714/2020.

Artikel 4

Griekenland stelt de Commissie tegen [*DATUM: 6 maanden na de bekendmakingsdatum van dit besluit*], en nadien om de zes maanden, in kennis van de tenuitvoerlegging van de geplande overheidsuitgaven totdat die geplande overheidsuitgaven volledig ten uitvoer zijn gelegd.

Artikel 5

Dit besluit is gericht tot de Helleense Republiek.

Artikel 6

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel,

*Voor de Raad
De voorzitter*